

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **V. S.**

zastoupena advokátkou Mgr. Pavlínou Zámečnickovou
sídlem Příkop 8, 602 00 Brno,

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 6. 2016, č.j. MV-54443-4/SO-2013

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a shrnutí průběhu správního řízení

1. Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) byla dne 27. 7. 2016 doručena žaloba shora uvedené žalobkyně, již brojí proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 6. 2016, č.j. MV-54443-4/SO-2013. Tímto rozhodnutí bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno

rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 6. 3. 2013, č.j. OAM-49219-27/DP-2012, jímž byla podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 ve spojení s § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále té „zákon o pobytu cizinců“) zamítnuta žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání.

2. Správní orgán prvního stupně žádost žalobkyně zamítl a platnost povolení k dlouhodobému pobytu neprodloužil, neboť dospěl k závěru, že neplní účel, pro který jí bylo oprávnění k dlouhodobému pobytu uděleno. Zejména na základě výpovědi žalobkyně konstatoval, že žalobkyně nevykonává funkci jednatele. Nevyloučil, že pro CERHAS INVESTMENT s.r.o. vykonává činnost, která je zaměstnáním a která vyplývá z předmětu činnosti společnosti. Poukázal mimo jiné na to, že společnost CERHAS INVESTMENT s.r.o., ve které je žalobkyně zapsána jako jednatelka, má celkem 16 jednatelů, kteří jednají samostatně, přičemž jejich části, společně se žalobkyní, vznikla jejich funkce stejného dne. Dále také upozornil na chybné údaje ve výpovědi žalobkyně, která za společníka uvedené společnosti označila osobu, která společníkem není a dále uvedla, že společnost v Ostravě sídlí ve čtyřpatrové růžové budově, přičemž ve skutečnosti se jedná o panelový dům o patnáct patrech.
3. Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobkyně a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

4. V žalobě ze dne 26. 7. 2016 žalobkyně uvedla, že správní orgán prvního stupně dospěl na základě výsledku žalobkyně k závěru, že žalobkyně neplní deklarovaný účel pobytu, neboť jí popisovaná činnost pro společnost CERHAS INVESTMENT s.r.o. není obchodním vedením společnosti, tedy plněním funkce jednatele, ale jedná se o úkony vyplývající z předmětu činnosti této společnosti, vyžadující povolení k zaměstnání. Žalovaný se s tímto názorem ztotožnil. Žalobkyně však s jejich závěry nesouhlasí, spočívají totiž ve vadném právním posouzení výkonu funkce jednatele, ze strany správních orgánů jde o nepodložené spekulace.
5. Žalobkyně vykonává funkci jednatele, spočívající ve vyhledávání a zajišťování klientů a s těmito klienty uzavírá smlouvy. V právních předpisech není obsažena přesná definice obchodního vedení společnosti. Činnost žalobkyně je součástí obchodního vedení společnosti, směřuje k dosažení zisku. V době vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně byla žalobkyně rovněž podnikatelkou, osobou samostatně výdělečně činnou, jak vyplývá z jejího živnostenského listu. Správní orgán byl povinen rozhodovat podle skutkového stavu v době jeho rozhodování. Žalobkyně odkázala v této souvislosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, sp. zn. 1 As 24/2011.
6. Žalobkyně uzavřela, že ke dni vydání rozhodnutí de facto i de iure splňovala podmínky pro prodloužení pobytu jednak jako jednatel, jednak jako podnikatel – osoba samostatně výdělečně činná, Vzhledem k tomu jsou rozhodnutí správních orgánů obou stupňů nezákonná.

III. Vyjádření žalované

7. V podání ze dne 22. 11. 2016 žalovaná uvedla, že správní orgán prvního stupně vycházel mimo jiné z výpovědi žalobkyně a své rozhodnutí odůvodnil v souladu s §68 odst. 3 správního řádu. Odvolání ve věci bylo vydáno v blanketní formě, ani po výzvě nebylo odůvodněno. Žalovaná vycházela při přezkumu z odvoláním napadeného rozhodnutí, přičemž v postupu správního orgánu prvního stupně neshledala pochybení.
8. Pokud se týká živnostenského oprávnění, je pravdou, že jím žalobkyně v době vydání rozhodnutí správního orgánem prvního stupně, tedy ke dni 6. 3. 2013, disponovala. Toto oprávnění vzniklo ke dni 13. 2. 2013, avšak před vydáním rozhodnutí žalovaného opět zaniklo. Námitka žalobkyně, poukazující na nutnost rozhodování podle aktuálního stavu je tedy nedůvodná.

IV. Jednání před Krajským soudem v Brně dne 28. 8. 2018

9. Žalobkyně žádala, aby soud ve věci nařídil jednání. Z nařízeného jednání se žalobkyně i její advokátka omluvily s tím, že nadále netrvají na tom, aby bylo ve věci rozhodnuto u nařízeného jednání. Rovněž žalovaná omluvila svoji neúčast u jednání, o odročení nežádala. Soud žalobu projednal v nepřítomnosti účastníků.

V. Posouzení věci soudem

10. Krajský soud v Brně (dále také „soud“) přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalované včetně předchozího rozhodnutí Ministerstva vnitra a řízení předcházejícího jejich vydání a shledal, že žaloba **není důvodná**.
11. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobkyně dne 8. 8. 2012 podala žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle §44a odst. 1 zákona o pobytu cizinců, jako účel pobytu uvedla podnikání, účast v právnické osobě. K žádosti doložila výpis z obchodního rejstříku společnosti CERHAS INVESTMENT s.r.o., ve kterém je uvedeno, že je jednatelkou této společnosti. Soud dodává, že uvedená společnost měla dle výpisu z obchodního rejstříku celkem 16 jednatelů, předmětem podnikání byl pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor, přičemž za společnost jednal jednatel samostatně.
12. Z výpisu z evidence cizinců s povoleným pobytem na území ČR soud zjistil, že žalobkyně pobývá v České republice již od roku 2004, původně za účelem zaměstnání, následně za účelem účasti v právnické osobě. Před podáním výše uvedené žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu zde žalobkyně pobývala za účelem účasti v právnické osobě – výkonný manažer s platností od 30. 8. 2010 do 29. 8. 2012.
13. Na výzvu správního orgánu předložila žalobkyně po prodloužení lhůty k tomu stanovené potřebné další podklady rozhodnutí. Mimo jiné doložila rovněž potvrzení CERHAS INVESTMENT s.r.o., že vykonává funkci jednatele a pobírá za to odměnu 7 120 Kč. Dále předložila smlouvu o výkonu funkce jednatele ze dne 4. 6. 2012, dle které se zavazuje plnit veškeré úkoly, které jí náleží jako jednatele společnosti, dále mimo jiné zejména hájit a prosazovat zájmy společnosti, plnit úkoly uložené valnou hromadou, účastnit se zasedání valné hromady, připravovat se na její jednání a opatřovat k tomu podklady a informace, nutné k řízení společnosti, popřípadě se zúčastňovat jednání dozorčí rady, pokud bude zřízena.

14. Dalším podkladem pro rozhodnutí ve věci byl protokol o výsledku žadatele- žalobkyně ve věci žádosti o povolení k trvalému pobytu ze dne 7. 11. 2012, č.j. OAM-18323-9/TP-2012. V rámci tohoto výsledku žalobkyně vypovídala mimo jiné o společnosti CERHAS INVESTMENT s.r.o. a o své činnosti pro tuto společnost. Uvedla, že vznikla na valné hromadě v roce 2009, kde byla přítomna, od 18. 5. 2012 je její jednatelkou, smlouvu o tom uzavřela se společností dne 4. 6. 2012. Její běžný pracovní den vypadá tak, že vyhledává zákazníky, např. přes internet, zasílá jim nabídky, chodí se se zákazníky dívat na nemovitost, s klienty jezdí do Ostravy, s klienty může podepisovat smlouvy o nájmu bytových a nebytových prostor, nemá pevnou pracovní dobu, pracuje od pondělí do pátku. Účet společnosti je veden u Fio banky, ona k němu nemá přístup. Do sídla společnost dochází na valnou hromadu, která je jednou za 14 dnů a rovněž pokud má zákazníka, se kterým jede do Ostravy. Na dotaz, zda má společnost zaměstnance odpověděla, že nemá, následně uvedla, že běžnou administrativu vykonává účetní a sekretářka, žalobkyně neví, v jakém jsou pracovním poměru. K dotazu uvedla, že společnost v Ostravě sídlí ve čtyřpatrové růžové budově a vyjmenovala společníky společnosti (přičemž jmenovala i osobu, která dle výpisu z obchodního rejstříku jednatelem nebyla). Na závěr uvedla, že se spletla, společnost má zaměstnance.
15. Správní orgán prvního stupně žádost žalobkyně zamítl z důvodů shrnutých výše v odst. 2. Proti jeho rozhodnutí podala žalobkyně blanketní odvolání, které ani na výzvu správního orgánu právního stupně neodůvodnila. Žalovaná v napadeném rozhodnutí shrnula dosavadní průběh řízení, konstatovala, že přezkoumala soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo. Uvedla, že správní orgán prvního stupně odůvodnil svoje rozhodnutí v souladu s §68 odst. 3 správního řádu a v řízení postupoval v souladu se zákonem, pokud žádost žalobkyně zamítl.
16. Námitka žalobkyně o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí je zcela nedůvodná. Vzhledem k tomu, že žalobkyně podala pouze blanketní odvolání, ve kterém neuvedla žádnou konkrétní odvolací námitku a toto odvolání ani na výzvu obsahující poučení o náležitostech nedoplnila, podkládá soud odůvodnění napadeného rozhodnutí za dostatečné.
17. Předmětem sporu byla v daném případě primárně otázka, zda byly správní orgány oprávněny neprodloužit žalobkyni povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání - účast v právnické osobě z důvodu, že žalobkyně neplní účel pobytu.
18. Dle § 44a odst. 1 zákona o pobytu cizinců v rozhodném znění lze dobu platnosti povolení k dlouhodobému pobytu opakovaně prodloužit na dobu uvedenou v tomto ustanovení. Podle odst. 3 téhož ustanovení žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu přijímá a rozhoduje o ní ministerstvo. Na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3 a 7 a § 47 vztahuje obdobně. Podle § 35 odst. 3 téhož zákona dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37). Dle § 37 odst. 1 písm. b) citovaného zákona pak ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec neplní účel, pro který bylo vízum uděleno.
19. Jak vyplývá z výše uvedeného, žalobkyně o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu žádala na základě tvrzení, že vykonává funkci jednatele CERHAS INVESTMENT

s.r.o. Předložila potřebné doklady, správní orgány však dospěly k závěru, že žalobkyně tento deklarovaný účel pobytu neplní. Soud se s jejich závěry ztotožňuje. Ačkoliv žalobkyně je formálně jednatelkou uvedené společnosti, ve skutečnosti tuto činnost nevykonává.

20. Soud poukazuje na právní úpravu, týkající se jednatelů, která je obsažena v zákoně č. 513/1991 sb., obchodním zákoníku. Podle §133 odst. 1 „statutárním orgánem společnosti je jeden nebo více jednatelů. Je-li jednatelů více, je oprávněn jednat jménem společnosti každý z nich samostatně, nestanoví-li společenská smlouva nebo statuty jinak.“ Podle §134 „jednatele náleží obchodní vedení společnosti. K rozhodnutí o obchodním vedení společnosti, má-li společnost více jednatelů, se vyžaduje souhlas většiny jednatelů, nestanoví-li společenská smlouva jinak“. Podle §135 „jednatele jsou povinni zajistit řádné vedení předepsané evidence a účetnictví, vést seznam společníků a informovat společníky o záležitostech společnosti.“
21. Z uvedených ustanovení obchodního zákoníku je zřejmé, jakou činností se jednatel jakožto statutární orgán společnosti zabývá. Jedná se o obchodní vedení společnosti a s ním spojené činnosti v oblasti řízení, vedení evidence a účetnictví. Žalobkyně však tvrdila, že pro společnost vyhledává zákazníky, zájemce o nájem nemovitosti, zasílá nabídky a uzavírá smlouvy o nájmu bytů a nebytových prostor. Uvedené činnosti jsou však činnosti, které vyplývají z předmětu činnosti CERHAS INVESTMENT s.r.o. nejedná se o obchodní vedení společnosti. Rovněž soud tedy dospěl k závěru, že žalobkyně fakticky funkci jednatele neplnila. Na okraj soud ještě poukazuje na zjištění správního orgánu prvního stupně ohledně nesrovnalostí tvrzení žalobkyně, která se týkala společníků a sídla CERHAS INVESTMENT s.r.o.
22. Ohledně plnění účelu pobytu v souvislosti s žádostí o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu došla soudní praxe ke stěžejním závěrům: „Plnění účelu, pro který bylo vízum uděleno, je ve smyslu § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, nutno v případě, že vízum bylo uděleno za účelem podnikání, rozumět faktické vykonávání podnikatelské činnosti; nestačí mít pouhé oprávnění podnikat (např. mít živnostenské oprávnění), není-li podnikatelská činnost fakticky vykonávána.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 12. 2011, č. j. 7 As 82/2011-81). Podle soudu je závěr o nutnosti faktického výkonu činnosti v kontextu uplatnění ust. § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců aplikovatelný i na posuzovanou věc, když fakticitu výkonu deklarovaného účelu dlouhodobého pobytu Nejvyšší správní soud zdůraznil ve skutkově podobné věci také v rozsudku ze dne 21.10.2015, sp. zn. 3 Azs 160/2015 - 40: „Plnění účelu pobytu nemůže být doloženo pouze tím, že je někdo zapsán (zde jako statutární orgán společnosti) v obchodním rejstříku. Účelem pobytu zcela jistě zákonodárce nemínil pouze formální zapsání se do příslušných rejstříků, aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území ČR vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona. Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území ČR musí být odůvodněn, například dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti zde musí být skutečně vykonávány (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2014, č. j. 4 As 165/2013 - 50).“
23. Soud konstatuje, že řízení o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, zahajované na žádost cizince, je ovládáno zásadou dispoziční. Bylo na žalobkyni, aby v řízení o podané žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu jednoznačně osvědčila, že účel pobytu plní, tj. že vykonává funkci jednatele v jí

deklarované obchodní společnosti, případně že je jiným způsobem účasten v jiné právnické osobě. Žalobkyně však ve správním řízení, a ostatně ani v řízení před soudem, netvrdila konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možno mít za prokázané faktické vykonávání činnosti jednatele předmětné společnosti. Závěry správních úřadů obou stupňů tak zcela korespondují s obsahem spisu.

24. Žalobkyně v žalobě rovněž namítala, že správní orgány nerozhodovaly na základě skutkového stavu, který existoval v době vydání rozhodnutí s tím, že byla jednak jednatelkou, jednak i osobou samostatně výdělečně činnou. K tomu soud konstatuje, že se správní orgány ve svých rozhodnutích nezabývali tvrzením žalobkyně, že je rovněž osobou samostatně výdělečně činnou. Toto tvrzení nebylo uvedeno v žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu, v žádném dalším podání žalobkyně v této věci, ani v odvolání.
25. Závěrem soud uvádí, že neshledal žalobní námitky důvodnými, rovněž neshledal ani další důvody, pro které by rozhodnutí bylo nutné zrušit z úřední povinnosti, jelikož se zakládá na dostatečně zjištěném skutkovém stavu, který má oporu ve spisovém materiálu a v řízení nedošlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správními orgány.

VI. Závěr a náklady řízení

26. Při přezkumu napadených rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 2 věta první soudního řádu správního soud shledal podanou žalobu jako nedůvodnou. Proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
27. O náhradě nákladů soudního řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
28. Žalobkyně neměla v řízení o žalobě úspěch. Žalované nevznikly náklady přesahující její běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28. srpna 2018

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu

